

Luik ei teinud sest kül ühtegi wålja; agga Laas kandis kurja ommas süddameš.

Ühhel pával töötis Laas kúlla rahwa juures lárra, et temmal 100 rubla olla árro-warraastud ja arwas ühhé ja teise peale, ning útles wimaks igga ühhéle wasto, et Luik eest peab teadma. Kui Liso sedda kulis, lõi temma südda raskeks ja kui Luik tulli, kússis temma, mis se jut piddi tähhendama ja kas se nenda piddi ollema? Agga Luik, kes isse holas, kassín ja rikkas mees olli, wabbandas mitme sõnnaga, et temma sest rahhast ühtegi ei tea ja ilmasúta olla.

Nenda ollid mõnned náddalad móda láinud, kui forraga kohto-sullane sisse astus ja Luike kohto ette kutsus. Kui Luik kohto ette astus, kússis kohhus, kas temma se waras piddi ollema? ja kui ta sedda wabbandas ja walleks ajas, satis kohhus temma tubba lábbi otsuma. Ótsijad tulid tagasi ja töid selle rahha, mis nemmad Luige toast nurgast, ašjade taggant, ollid üles leidnud. Núud ei maksnud ennam wabbandaminne ja walleks aja-

minne, sest et rahha temma toast olli leitud. Kohhus mäistis tedda 3 aastaks wangirodo, rasked tööd teggema ja omma patto parrandama.

Núud sai Laas jálle tuult hingada. Liso, kes Luike süddamest armastas, ei woinud sedda ommeti mitte andeks anda, et temma kui waras olli leitud, ja Luik sedda temma eest warjanud ja ei tahtnud siis ka warga pruut enam olla. Peale selle lippitset ja kitiš Laas ennašt, kui auusmees Liso úmber, funni tedda wimaks kátte sai.

Luik widi kohhe omma paika, kus temmal otsata rasked páwad ollid. Raskे tó, waene toit, niiske körter ja waljud wallitsejad, wae-wasid tedda árrarákimatta, ööd ja páwad! Et Luik agga bolega omma tööd árra teggi ja iggas ašjas sõnnakulelik olli, laškis selle ma kubberner tedda jubba 2 aasta párrast wangist láhti. Kui ta núud láhti olli, ei tahnuud temma ennam omma kúllasse ellama minna, kus Liso ja Laas ellasid ja iggamees sõrmega temma peale náitaks. Óa wóttis omale passi ja láks faugele folmandama kih-